

ת"פ 12325/09 - מדינת ישראל נגד עדן טolidנו, אלי ארביב, אשר אופק, מתן ארביב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12325-09-15 מדינת ישראל נ' טolidנו ואח'

ת"פ 14966-09-15 מדינת ישראל נ' ארביב(עצור בפיוקה)

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנהל
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים 1. עדן טolidנו
2. אלי ארביב (עצור) 3. אשר אופק
4. מתן ארביב

בוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שני בן גיא
ב"כ הנאשם 1: עו"ד גיא מימון ועו"ד שי לוי
ב"כ הנאשם 3: עו"ד מיכאל סיבוני ועו"ד רותם כהן
ב"כ הנאשם 4: עו"ד אלעד אלימלך
הנאשמים עצמם

גזר דין

(לגביהם 1, 3 ו-4)

1. בתיק זה, הכולל כמה פרשיות, כבר נגזר דין של אחד המעורבים, הוא נאשם 2, **אלי ארביב** (להלן: "אלי"). כעת עלי לגור את דין של שלושת הנאים הנוספים.

תחילת הוגש בפרשה שני כתבי אישום; כתב אישום אחד, בת"פ 12325-09-15, הוגש בפני, נגד שני נאים - עדן טolidנו (להלן: "עדן") ואלי וכותב אישום שני הוגש בפני כבוד השופטת ד' סלע, בת"פ 14966-09-15, נגד מתן ארביב, אחיו של אלי (להלן: "מתן") ונגד נאשם נוסף בשם אופק אשר (להלן: "אופק").

2. ארבעת הנאים הגיעו להסדרי טיעון עם המאשימה. במסגרת הסדרי הטיעון, הוגש שני כתבי אישום מתוקנים. כתב אישום מתוקן אחד לגבי הנאים עדן, אלי ואופק (סמן "א",להלן: "כתב האישום הראשון") וכותב אישום מתוקן נוסף - נגד מתן (סמן "מ/א 1",להלן: "כתב האישום השני").

בשל גלים הזמננו תסקרי שירות מבchan לגבי עדן, אופק ומתן. הטיעונים לעונש בעניינים של עדן ואופק נשמעו ביום 29/5 והטייעונים לעונש בעניינים של מתן נשמעו ביום 16/5.

עמוד 1

ARBUT הנאים הורשו בפרט האישום הראשון, אשר בשני כתבי האישום המתווקנים, המיחס להם ייצור מספר בקבוקי תבערה, והשלכתם בשטח נטווש, יוצר בקבוק תבערה נוסף, בנוסף להדלקתו והשלכתו על ביתו של המתلون, דבר שגרם לפציעתו של שומר במקום, מרסיסי הזכוכית.

3. להלן, בהתאם, עובדות פרט האישום הראשון (זהה בשני כתבי האישום המתווקנים), בו הורשו,
כאמור, כל ארבעת הנאים - עדן, אליו, אופק ומתן (להלן: "ארבעת הנאים"):

א. במועד מדויק, שאינו ידוע למאשינה, עובר ליום 4.8.15 קשרו ארבעת הנאים, קשר להšíיך על הבית בקבוק תבערה (להלן: "הקשר").

ב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, יצרו ארבעת הנאים, ללא רשות על פי דין, מספר בקבוקי תבערה, בכך שמיילאו בקבוקי זכוכית בדלק והכניסו לתוכם ניר (להלן: "בקבוקי תבערה"), ובשני מועדים שונים, עובר ליום 4.8.15 הדליקו והשליכו אותם בשטח נטווש על מנת לרכוש מיזמנות בהשלכתם.

ג. בהמשך לקשר ולשם קידומו, ביום 4.8.15, בסמוך לשעה 04:40 נסעו ארבעת הנאים ברכב בו נגה מתן (להלן: "הרכב") כשברטותם בקבוק זכוכית אותו מילאו בדלק (להלן: "בקבוק הזכוכית"). בהגיעם לבית, יצרו ארבעת הנאים, ללא רשות על פי דין, בקבוק תבערה נוסף, בכך שהכניסו לתוך בקבוק הזכוכית ניר טואלט (להלן: "בקבוק התבURAה"), במטרה להשליכו לעבר הבית. בשלב זה, ניסו ארבעת הנאים להדלק את בקבוק התבURAה והשליכו אותו לעבר הבית. הבקבוק לא התלקח, אך פגע בקיר הבית, התנפץ ונפל בחצר הבית.

ד. כתוצאה מהתנפצות הבקבוק, נפגע השומר רט פגיעות קלות מרסיסי הזכוכית.

ה. בקבוקי התבURAה ובקבוק התבURAה הם כלים שסוגלו לפולות חומר הנועד להזקק לאדם.

ו. במשיהם המתוארים לעיל, קשרו ארבעת הנאים קשר לפחות, יצרו נشك בשתי הזדמנויות שונות ובאותה הזדמנות החיזקו את הנشك, הccoli ללא רשות על פי דין. כן ניסו לשלח אש בziej, בדבר לא להם, במטרה פגוע בביטחון דרי הסביבה, כל זאת בצוותא חדא.

בגין כך הורשו ארבעת הנאים בעבירות צדקהם:

א. **קשר קשור לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

ב. **יצור נشك** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) + 29 לחוק העונשין.

ג. **UBEIROT BNASHK (החזקקה)** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + 29 לחוק העונשין.

ד. **ניסיון להצתה** - עבירה לפי סעיף 448 סיפה + 25 + 29 לחוק העונשין.

4. **אלי** הורשע גם בפרט האישום השלישי שבכתב האישום הראשון, המיחס לו שיבוש מהלכי משפט, בכך שבעת היותו במעצר הוא התקשר לחברתו, אמר לה מה למסור אם תחקר וכן קיים שיחת וUIDה טלפוןית עמה ועם עדן, שתוכנה מבהווה שיבוש.

בגין כך הואשם אלי, הודה והורשע גם בעבירה של **шибוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק

העונשי.

5. דיןו של **אלי** נגזר, על פי הסדר טיעון, במסגרת הסכימו הצדדים, שהסגור יטعن, שיש לגוזר על אליו (בгин שני האישומים בהם הורשע) עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ואילו המאשינה תטען שיש לגוזר עליו מאסר בפועל בן 30 חודשים. בגין דין צינתי, תוך מתן דגש להסדר הטיעון, כי לא אחזור מטווחי העונשה עליהם הסכימו הצדדים.

6. עדן, אופק ומתן, לא הושמו בפרט האישום השלישי, אשר בכתב האישום הראשון, אך לגבי עדן ומתן קיימים אישומים נוספים (בهم הודה והורשעו) כדלקמן:

עדן, אופק ומתן (אשר יקרו, יחדיו: "שלשות הנאשמים") הורשו בפרט האישום השני, אשר בשני כתבי האישום המתוקנים, המיחסים להם קשרות קשור להשליך בקבוק תבערה נוספת לבתו של המתalon, קשר אותו יזם מתן.

7. להלן עובדות פרט האישום השני (לגביו שלשות הנאשמים)

א. ביום 6.5.15 נעצר נאסם 2 (הוא **אלי**). בעקבות זאת, במועד מדויק שאינו ידוע למאשינה, ביזמתו של **מתן**, קשרו שלשות הנאשמים להשליך בקבוק תבערה נוספת לבתו של המתalon. זאת עשו שלשות הנאשמים, על מנת להסיר את החשודות בנוגע למעורבותו של **אלי** במעשים נשוא האישום הראשון ולהביא לשחרורו ממעצר.

ב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, סיכמו שלשות הנאשמים, כי **עדן** ואופק הם שיישלו את בקבוק התבערה לעבר הבית.

ג. בהמשך לקשר ולשם קידומו, ביום 9.8.15 בשעה 03:40, הותירו **עדן** ואופק את מכשירי הטלפון הנישד שלהם ברשותו של **מתן** ונסעו לתחנת הדלק בחדרה, שם מילאו דלק בבקבוק זכוכית (להלן: "**בקבוק זכוכית**").

ד. בהמשך כאמור, בשעה 15:04 או בסמוך לכך, **עדן** ואופק נסעו אל הבית כשבrstותם בקבוק הזכוכית, ברכב בו נהג **אופק** (להלן: "הרכב"). אופק עצר את הרכב ברחוב סמוך לבית, **עדן** ואופק לקחו את בקבוק הזכוכית, הכנסו אליו נייר וביר "צרו", בצוותא-חדא ובלא רשות על פי דין, בקבוק תבערה (להלן: "**בקבוק התבערה**"), שהוא כלי שסוגל לפולות חומר הנועד להזיק לאדם.

ה. **עדן** יצא מהרכב, הדליק את בקבוק התבערה והשליכו מעבר לכיביש אל הכיוון הכללי של הבית, בדרך נמהרת שיש בה לס肯 חי אדם או לגרום חבלה לאדם. **עדן** חזר אל הרכב ויחד עם **אופק** נמלט מהמקום. **עדן** ואופק נפגשו עם **מתן** ועדכנו אותו.

ו. בקבוק התבערה פגע בשלט שהוא מוצב ברחוב והוא נפל על הכביש, התלך ונכבה.

ז. במעשים המתוארים לעיל, קשרו שלשות הנאשמים קשר לשפע; יצרו והחזיקו נשק, ללא רשות על פי דין וכן עשו מעשה באש או בחומר לקיח או נפי, מבלי שנתקטו אמצעי זיהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהם, בדרך נמהרת שיש בה לס肯 חי אדם או לגרום חבלה לאדם, כל זאת - בצוותא חדא.

.8. בגין כך הואשמו שלושת הנאים והורשו בעבירות כדלקמן:

- א. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.
- ב. **יחס נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.
- ג. **עבירות בנשק (החזקה)** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + 29 לחוק העונשין.
- ד. **מעשי פיזיות ורשלנות** - עבירה לפי סעיף 338(א)(3) + 29 לחוק העונשין.
5. **עדן ומתן** הורשו גם בהחזקת סמ' שלא לצריכה עצמית וכן בסחר בשם (עדן - בעבירות אחת של סחר בסם, המפורט באישום הרביעי שככבות האישום הראשון), אותה ביצע ביחד עם מתן ואילו מתן הורשע במספר עבירות של סחר בשם (על פי האישום השלישי שככבות האישום השני).

.10.

להלן עובדות עבירת הסמים אותה ביצעו עדן ומתן בצוותא ובה הורשו:

- א. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הופעלו שני אנשי משטרה (להלן: "הסוכנים המשטרתיים"), בשליחות משטרת ישראל ורכשו, בהתאם להוראתה, באישורה ובכיספה, סמים באופן המתואר להלן.
ב. בתאריך 15.8.15, בשעות הלילה, בנסיבות טבע, סמוך לישוב בית אריה, מכרו עדן ומתן, לסוכנים המשטרתיים, 3 בולי LSD, המהווים סמ' מסוכן, תמורה 200 ₪.
- ג. בכך החזיקו עדן ומתן וסחרו, בצוותא חדא, בשם מסוכן, ללא היתר בפקודה, או בתקנות על פיה ולא רישו מأت המנהל.

.11.

בגין כך הואשמו עדן ומתן והורשו בעבירות כדלקמן:

- א. **סחר בשם מסוכן**, עבירה על פי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תש"ג-1973 + סעיף 29 לחוק העונשין.
- ב. **החזקת סם מסוכן שלא כדי ושלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29 לחוק העונשין.

.12. **מתן** הורשע, בפרט האישום השלישי, שככבות האישום השני, בעבירות נספנות של סחר בשם והחזקת סם, לאחר שבמספר הזדמנויות, עobar לסחר בשם המפורט לעיל, אותו ביצע ביחד עם עדן, מכר מתן לאחרים, סמים מסוכנים מסווג חשיש וקנבים, כדלקמן:

- א. **בתאריך 14.8.15, בשעה 16:00, או בסמוך לכך, ברוחב הצוקים 10 בחדרה, מכר מתן לאסנת שפירא, שתי שקיות עם סם מסוכן מסווג קנבים במשקל 1.60 גר' נטו, תמורה 200 ₪.**
- ב. **בשתי הזדמנויות הראשונות, במועדים שאינם ידועים למאשינה, במהלך חצי שנה קודם ליום 14.8.15, מכר מתן לריקי ספר, סם מסוכן מסווג חשיש וקנבים בכמותות שאין ידועות למאשינה, תמורה 100 ₪ בכל מכירה.**

ג. בתאריך 14.8.15, בחניון בית החולים היל יפה בחדרה, מכיר מתן לריקי ספיר, סם מסוכן מסווג חשיש וקניבוס, בנסיבות שאין ידועות למאשימה, בשווי 250 ₪, אותן התחייב להשלם לו במועד מאוחר יותר, אולם לא הספיקה בשל מעצרו בתיק זה.

ד. במהלך שבועיים, עובר ליום 24.8.15, ארבע הזדמנויות שונות, במקומות שונים בעיר חדרה, מכיר מתן לבן-אל אבטבול, סם מסוכן מסווג קניבוס בנסיבות שאין ידועות למאשימה, תמורה 100 ₪ בעבר כל מכירה.

ה. במשיו המתוירים לעיל, החזיק וסחר מתן, בסם מסוכן ללא היתר בפקודת, או בתקנות על פיה וללא רישיון מאות המנהל.

13. בגין כר הוואשם מתן והורשע בעבירות כדלקמן:

א. **סחר בסם מסוכן**, עבירה על פי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (ריבוי עבירות).

ב. **החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

تسkieir Shirut haMabhan leGavi Eden

14. עדן רוק, בן 19, והוא אחיהם. הוריו עובדים ותוארו על ידו כדמות טובות ומיטיבות. עדן הוסיף, שבינו לבין אחיו שורר קשר חם וקרוב.

15. עד לביצוע העבירות דן, תפקד עדן באופן נורטטיבי. אין לו הרשות קודמות. הוא סימן למודיע התיכוניים עם תעוזת בגרות חלקית והשתלב במעגל התעסוקה בעבודות מזדמנות, תוך שמירה על רצף תעסוקתי. הוא התענד להתגיים לצה"ל אך עקב מעורבותו בפליליים, קיבל פטור משירות, החלטה עליה ניתן לערער.

קצינת המבחן התרשמה שעדן לוקח אחריות על רוב המעשים המיוחסים לו, תוך שחש חרטה בגין ביצועם ורגשות בושה ואשמה וכן הביע אמפתיה כלפי קובן העבירות.

16. עוד ציין בתסקיר כי, בתקופה שעדן התרועע עם שותפיו לעבירות, הוא נהג להשתמש בסמים מסווג קנאביס על בסיס יומיומי וכן בסמי היזה כגון, LSD בתדירות של אחת לשבוע. עם זאת, מצאיהן של 8 דגימות שתן שמסר עדן העידו על נקיון מסמים.

17. עדן הסביר את ביצוע העבירות על ידו בכך, שבתקופה שקדמה לביצוען הוא התחבר עם משפחת

ארביב והחל לצאת עימם לבילויים, תוך שהם מרעיפים עליו כל טוב, מבל' לבקש דבר לעצם. רק בהמשך החלו להגיע "בקשות לעזרה חברות" מצדם והוא התבקש לסייע, באמצעות סחיטת המתלוון, תוך הטלת פחד ואיימה על המתלוון, באמצעות זריקת בקבוקי תבערה וכן לסייע בסחר בסמים. עדן סייר שהוא הרגש שהוא חיב להם על כל הטוב שהריעפו עליו וכן שהוא לא רצה להיתפס על ידם כ"בוגד".

18. עדן שוחרר מעצר בית והוטל עליו צו פיקוח. הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, הגיע לטיפול באופן קבוע ורציף, שיתף בעולמו הרגשי, והפגין יכולת גבואה להכיר בפסול שבהתנהגותו.

קצינת המבחן התרשמה מנזקקות טיפולית גבואה וכן מרמת סיון נמוכה להישנות עבירות דומות בעתיד. עדן הביע רצון להשתלב בתהליך טיפול ובהיר נוכנות להשתלב בתכנית "צדק מאחה".

19. קצינת המבחן הביאה בחשבון שלעדן ערכים חברתיים תקנים ונורמטיביים שהוא ביצע את העבירות מנינאים רגשיים ולא מثار הזדהות עם נורמות עבריות. לפיכך, המליצה>Kצינת המבחן להעמיד את עדן במבחן במשך 18 חודשים, במהלךם ישולב בתהליך טיפול.

בנוסף המליצה, להשית על עדן מסר שירותה בעבודות שירות.

תקיר שירות המבחן לגבי אופק

20. אופק רוק, בן 19, לו אח בכור שמשרת בצבא. הוריו פרודים מזה 3 שנים ומצויים בהליCi גירושין. במסגרת מעצר בית, מתגורר אופק עם אביו בפרדס חנה ועובד עמו בחברת אמבולנסים שבבעלות האב.

21. אין לו הרשעות קודמות והוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודה בגרות חלקי. הוא מצוי בסיטטום של פטור משירות צבאי יוכל לעערר על החלטה זו.

קצינת המבחן צינה כי אופק גדול בסביבה נורמטיבית ובמבנה משפחתי תקין, תוך סיפוק צרכי החומריים והרגשיים ותפקיד באופן נורטטיבי. במהלך התקופה שקדמה למעצרו, הוריו היו עוסקים בהליCi הגירושין והוא הרגש בדידות והתחבר לחברה שלoit, שם הרגש שייכות ונוכח קווי אישיותו הילדיות והבלתי בשלים החל לנוהג באופן חסר גבולות וחסר אחריות.

עוד ציין כי, בהתאם זו התנסה אופק בסמים. לדבריו, מדובר בצריכה אקראית, על רקע חברתי ולא בעיה, אך כאשר נדרש על ידי שירות המבחן לחתם בדיקות שניתן, הוא לא הגיע לבדוקות בשני מועדים, אליו הזמן על ידי

שירות המבחן. אופק טען שהוא לא התייצב בשל מצב רפואי, אך הוצג רק אישור ביקור אצל רופא מומן.
14.5.16.

22. בפני שירות המבחן לocket אופק אחוריות חלנית בלבד על ביצוע העבירות וטען שהוא فعل כאמור בכתב האישום, בשל תחושים פחד ולחץ חברתי ותחושת מחויבות כלפי חבריו.

23. להערכת קצינת המבחן, אין לאופק דפוסים עבריניים מושרים. ביצוע העבירות מוסבר על ידי קצינת המבחן, במאפייניו אישיות לא בשלים ובהתחרויות לקבוצות שלoit. להערכת קצינת המבחן, חוותית המעדן וניהול התקיק פלילי נגדו, מעוצר הבית והתנאים המגבילים, כמו גם השתתפותו בטיפול רפואי לצד השתתפותו בקבוצת עצורי בית, הובילו להפנתה חומרת מעשו וכיום, הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו, הוא ברמה נמוכה.

24. לפיקר, ממליצה קצינת המבחן שלא למצות עמו את הדין ולהימנע מהטלת מאסר בפועל, אך להטיל עליו מאסר שיבוצע בעבודות שירות. בנוסף, לצד השתתפותו בטיפול רפואי, הממליצה קצינת המבחן על העמדת אופק בצו מבחן במשך 18 חודשים, במהלךם ישתלב במערך הטיפול של שירות המבחן. לא הומלץ לבטל את הרשותו של אופק.

תסקير שירות המבחן לגבי מתן

25. מתן, רוק, בן 19, ולוי חמישה אחיהם. אחד מהם - אלי, הוא נאשם 2 בתיק זה (דין נגזר ביום 21.3.16) במסגרת הסדר טיעון, ל- 20 חודשים מאסר). אביהם זיל, של מתן ואלי, עבד בחיו ככבלא בניין ונפטר לפני כשנתיים ממחלת ממארת.

26. אין למתן הרשותות קודמות ועד לביצוע העבירות דן, הוא התגורר בבית אמו בחדרה ועבד בשיטיפת מכוניות. מדו"ח מיום 16.10.15, שכתבה מchnerת כתיתו של מתן בבית הספר התיכון הובהר כי, למרות הקשיים האישיים שפקדו את משפטותו, לרבות פטירת אביו, מתן הגיע לבית הספר, כיבד את המורים ועשה את המוטל עליו תוך מציאו יכולות הלימודיות. התعتقد להתגיים ליחידת צנחנים בצה"ל אך גיוסו נדחה בשל מעורבותו בעבירות דן.

27. קצינת המבחן התרשמה, שמתן לocket אחוריות חלנית, בלבד, על ביצוע העבירות, איןנו מגלה אמפתיה כלפי המתلون, נוקט בגישה של הסתרה וטשטוש ונוטה למזער את חלקו באירועים הנדונים ולהשליך את האחוריות לביצועם על שותפיו - עדן ואופק.

מתן שלל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים בעבר או בהווה ודגםת השתן שמסר העידה על ניקיון מסוימים.

.28. קצינת המבחן התקשתה להעריך את הסיכון להישנות עבירות דומות בעבר. זאת - בשל הטער בין מאמציו של מתן לתפקיד בצורה נורמטיבית, על אף נסיבות חייו, לבין העבירות שביצע, קשרו האישיים וחוסר הכנות בדבריו, כמו גם נטייתו להיגיר אחר דמויות דומיננטיות וכוחניות בקרב משפחתו וקוצשי להפעיל שיקול דעת הולם. קצינת המבחן צינה את הזדהותו של מתן עם נורמות וערכים עבריניים, כגורמים נוספים אשר עמדו ברקע להתנגדות הפסולה.

.29. ביום 24.11.2015 שוחרר מתן לחלופת מעצר בפיקוח אלקטронני. במסגרת צו פיקוח, הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בעפולה. הוא הגיע למפגשי הטיפול באופן קבוע והבע רצון לעתיד נורטטיבי, אך שיתוף הפעולה שלו עם ההליך היה לקוני וקורבני, תוך שהוא מסתיר את אורתחות חייו לפני מעצרו, בניסיון להוותיר רושם חיובי. התרשםות שירות המבחן הייתה, שמתן טרם החליט אם בראצונו לsegue לעצמו אורח חיים עבריני או נורטטיבי.

קצינת המבחן התרשמה מנזקקות טיפולית גבוהה, אך צינה כי, חרף העובדה שמתן עבר תהליכי טיפולו במשך 4 חודשים, הוא מתקשה להיעזר בהליך הטיפולו לשם התבוננות ביקורתית במעשה.

.30. נוכח התרשםות שירות המבחן מהגורמים אשר הביאו את מתן לביצוע העבירות ועל אף שמתן הגיע למפגשי הקבוצה הטיפולית לעצורי בית והבע רצון לעתיד נורטטיבי, וכן נוכח התרשםותה בדבר סיכון השיקום של מתן, לאחר 4 חודשים בהם קיבל מתן חלק בקבוצה הטיפולית, נמנעה קצינת המבחן מהמליצה טיפולית והמליצה להטיל על מתן ענישה קונקרטית ומוחשית שתהווה מענה לרמת הסיכון הבינונית להישנות ביצוע עבירות דומות על ידו.

בקשה המأشימה לחילוט רכוש לגבי מתן

.31. בכתב האישום השני (שהוגש נגד מתן), בקשה המأشימה, על פי סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים, החלט רכשו של מתן - כסף מזומנים בסך של 3,000 ₪ וכן רכב סקודה מס' 3069464 (להלן: "הרכב").

בקשה, בקשה המأشימה, כי ככל שהנאשם יורשע בעבירת הסחר בסמים, הוא יוכהז "סוחר סמים" ורכשו יחולט לטובת אוצר המדינה, להיות והוא שימוש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או שימוש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה או שהווג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין החילוט ונושא זה הושאר לטיעונים שייטענו, לגבי מתן, קודם לטיעונים בעניין העונש.

בישיבת יום 30.5.16, אשר נקבעה לשמיית טיעונים לעונש, בעניינו של מתן, חזר ב"כ המאשימה על בקשת הulings וטען, כי אין לשמו התנגדות לחייב, מאחר שלא הוגש על ידי מתן (או על ידי מי שטען לבועלות רכוש), תצהיר בו טענות לגבי הרכוש, כנדרש על פי תקנות הסמים המסוכנים (סדרי דין לענייןחייב רכוש), תש"ז-1990 (להלן: "התקנות").

ביחס לסכום של 3,000 ₪ טען ב"כ המאשימה, כי מדובר בסכום מידתי ביחס לעסקאות המפורטוות בכתב האישום, אשר סך התמורה שנטקבה עבון הוא 1,250 ₪. כן ציין, שמדובר בסכום קרוב לסכום שניית לחلط גם מבלי להכריז על נאשם סוחר סמים.

לענין הרכב הסקודה, טען ב"כ המאשימה (בסיומו של דבר), כי ניתן לחلط את הרכב לפי פקודת הסמים, וזאת הכרזתו של מתן כסוחר סמים.

32. בא כוחו של מתן טען, כי מדובר בתיק שהסתיים בהסדר טיעון וכבר במעמד ההסדר נתען, בשם מתן, כי אין מקום להורות עלחייב. כן טען, כי הרכב אינו בבעלותו של מתן וכי הוא אף לא שימש לביצוע העבירות שבכתב האישום.

לגביו הכספי טען, כי אין הילמה בין סכומי העסקאות המפורטוות בכתב האישום לבין הסכם שנ衲פס וכי לא הוכח שדוקא כסף זה, שנ衲פס על גופו של מתן, הוועג ממכירת סמים. עוד נתען, כי אין מקום לאבחן בין מתן לבין אשר הורשע, גם הוא, בסמים.

הכרזת מתן כסוחר סמים ושאלת החילות -

33. על פי בקשת המאשימה, במסגרת הכרעת הדין שניתנה על ידי נגד מתן, הכרזי, על פי סעיף 36א(ב), שמתן הוא סוחר סמים.

אצין, כי על אף שלגביו עדן לא ביקשה המדינה להכריז עליו סוחר סמים, אין לראות בכך ממשום אפליתו לרעה של מתן לעומת עדן, שכן מתן הורשע בביצוע 8 עסקאות סמים, בתקופה של חצי שנה, אשר רובו בוצעו על ידו עבור עסקה שהוא ועדן ביצעו בצוותא. לעומת זאת, עדן הורשע "רק" בביצוע עסקה אחת, היא העסקה שבייצע בצוותא עם מתן, בה מכרו שניהם סמים, בתמורה ל- 200 ₪.

34. לאחר ש שקלתי את טענות הצדדים, החלטתי להורות עלחייב סכום הכספי אך לדחות את בקשת המדינה להורות עלחייב הרכב.

סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים קובע, כי בנוסף לעונש שיושת על מי שהורשע בסחר בסמים, יצווה בית המשפט עלחייב רכוש ששימש לביצוע העבירה, או שהועג במישרין או בעקיפין כשכר עבירה.

להלן נוסח הסעיף:

"36"

(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לушות כן מנימוקים מיוחדים שיפורט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג,โดยרין או בעקיפין, כהמשך העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיעוד לכך."

.35 מטרת הוראות הפקודה בדבר הכרזת אדם סוחר סמים וירידה לרכשו היא, פגעה ברוחו הכלכלית הצומח למי שעוסק בסחר בסמים.

לפיך ונוכח הקושי, המוטל על המדינה, להוכיח קיומן של העובדות האמורות בסעיף 36א(1) ו-(2) ובמיוחד את העובדה האמורה בס"ק (2), הטיל המחוקק על הנדון - על מי שהורשע בסחר בסמים - את הנטל להוכיח, כי רכוש שנתרפס אצלו (וכן אצל בן זוגו וילדיו) אינו רכוש שהושג באמצעות סחר בסמים.

הוראת החוק הרלבנטית לעניין זה, היא הוראת סעיף 31(6) לפకודת הסמים המסתכנים, המקימה שתי חזקות; האחת - שככל רכוש, הנמצא בחזקתו של הנידון, יראה כרכוש שלו, אלא אם הוכיח שהרכוש אינו שלו ואין של בן זוגו או של ילדיו. השנייה - שככל רכוש של הנידון או של בני משפחתו הנ"ל, הוא רכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם הוכיח הנידון קיומו של אחד מהחריגים המפורטים בסעיף.

להלן לשון סעיף 31(6):

"קבע בית משפט לפי סעיף 36א(ב), שנידון הוא סוחר סמים -

(6)(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהnidon מימן את רכישתו או העבIRO לאותו אדם ללא תמורה, יראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מ אלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר מאשר שנהיים שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א)".

הנطال האמור לעיל מוטל על הנאשם, אולם ראשית כל, על המדינה להוכיח את התשתיות העובדיות להחלטת עמוד 10

ההוראות הנ"ל, הינו, כי הרכוש שהוא מבקש לחייב **"נמצא בחזקתו של הנידון"**.

36. תנאי זה הוכיח לגבי סכום הכספי, אשר אין חולק שנמצא על גופו של מתן, אולם הוא לא הוכיח לגבי הרכב. כתוב האישום אינו מצין איזה רכב שימוש לביצוע העבירות ולא הובאו בפני ראיות, על פיון יוכל לקבוע כי הרכב נמצא בחזקתו של מתן.

בטענת ב"כ המאשימה, לפיה עובדה זו עולה מחומר הראיות הנמצא בתיק החקירה, אין די. היה על המאשימה להגיש חומר ראיות זה, במסגרת הדיון בבקשת החילוט, אך הדבר לא נעשה. לפיכך, כאמור לעיל, בדעתנו להורות על חילוט סכום הכספי בלבד.

טייעוני המאשימה לעונש, לגבי שלושת הנאים

37. המדינה לא הביאה ראיות לעונש. למען הנוחות, אפרט את ראיותיו של כל נאשם לעונש, לפני טיעונו.

ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב לגבי שלושת הנאים ייחדי (**סומנו ע/1 ו- ב/1**) וכן הוסיף דברים בעלה.

38. בטיעונו, התיחס ב"כ המאשימה לשני האישומים הראשונים אשר בכתביו האישום המתוקנים (הם האישומים הנוגעים לבקבוק התבURAה), כאשר אישר באישום המאסר הארכויים, הקבועים מצד כל העבירות המזוהות לו), כאשר אישר נסף, נפרד, אך ללא כל הפרדה נוספת ביןיהם. המאשימה מטענה, כי האישום המרמז על קיומו של בקבוק התבURAה, מושג באמצעות הפעלתו של אחד הארכויים, והוא מושג באמצעות הפעלתו של השני.

הודגישה חומרת העבירות בהן הורשו שלושת הנאים וצינו עונשי המאסר הארכויים, הקבועים מצד כל עבירה. כן פורטו הערכים המוגנים הרלבנטיים לעבירות הנשക וההצתה - שלום הציבור ובטחונו, חי אדם ורכושו ולעבירות סמיים - בריאות הציבור.

ב"כ המאשימה טען, כי על אף שביחס להשלכת בקבוק התבURAה השני, יהוסה לנאים עבירה של מעשי פזיות ורשנות ולא עבירה של ניסין הצתה, יש משנה חומרה בכך שהנאשמים שבו והשליכו לעבר ביתו של המתלוון בקבוק התבURAה בפעם השנייה, שעה שחקירה משטרתית בעניין השלכת בקבוק התבURAה הראשון טרם הסתיימה ולא הייתה בכך כדי להרתיעם.

עוד טען, כי מאחר שחלק מעבירות הנשקל ומעשי הפזיות והרשנות בוצעו כאמור מתוך מטרה לשבש הליך חקירתו מתנהל, הערך המוגן במקרה זה, הוא הגנה על סדרי שלטון ומשפט.

39. נתען עוד, כי לביצוע עבירות קדמו תכנונים מוקדמים. המעשים תוכנו היטב והם בוצעו במספר שלבים, כך שהנאשמים יכולים לחזור בהם בכל רגע מהמעשים אך הם לא עשו זאת והמשיכו לתכנן ולבצעם.

הנאשימים אף נערכו והתאמנו, על מנת להבטיח את הצלחתם בביצוע העבירות.

על אף שבמקרה זה לא נגרם נזק רב, ביקש ב"כ המאשימה להביא בחשבון, לחומרה, את פוטנציאל הנזק הטמון בהשלכת בקבוקי תבערה. לשיטתו, חלקם של שלושת הנאשימים בביצוע העבירות שבשני האישומים הראשונים, הוא זהה. עם זאת הודה, כי היה זה נאשם 4, שיזם את ידי בקבוק התבערה השני, אך לא בכך במקומם בעת ידי בקבוק התבערה. ב"כ המאשימה טען, כי עובדה זו מעידה דווקא על "בכירות עברינית".

לגביו שני האישומים הראשונים, טען ב"כ המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נع בין **שנתים וחצי לחמש שנים** **מאסר בפועל**, לצד עונש מאסר מותנה ופיזי לנפגע (המאבטח) ולמתלוון.

40. לגביו מתחם העונשה של עבירות הסמים טען ב"כ המאשימה, כי הערך החברתי המוגן הוא שמירה על בריאות הציבור וציון, כי בדרך כלל "יצירות" עבירות הסמים גם עבירות נוספת. בהפניו לפסקי הדין בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12) | ע"פ 211/09 שמעון אוזלאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010) נטען, כי מתחם העונש ההולם, לגבי העבירה האחת של מכירת LSD נע בין **6 חודשים ל-12 חודשים בפועל**, לצד עונשה נלוות - עונש מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה, בהתאם להוראות סעיף 37א(א) לפקודת הסמים המסוכנים.

לגביו מתן נתען, כי נכון ריבוי מקרי הסחר, המתפרשים על תקופה ארוכה מתחם העונש ההולם, נע בין **24 ל- 36 חודשים בפועל**, לצד העונשה הנלוות הנ"ל.

עוד ביקש ב"כ המאשימה, להורות על חילוט והשמדת הסמים המסוכנים, בהתאם לסעיף 35 לפקודת הסמים המסוכנים.

41. בהתייחס לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה, לקולה, את הودיות הנאשימים, אשר חסכו מזמן של ביום"ש ובמשאבי ההליך השיפוטי, את עברם הנקי ואת גilm הצעיר.

ב"כ המאשימה סבור, כי נכון האמור בתסקורי שירות המבחן, יש מקום לאבחן בין עדן ואופק לבין מתן.

ביחס לעדן ואופק, יש, לדעתו, מקום להתחשב בנסיבות ובנסיבות המפורטים בתסקיריהם ולגזר את דינם ברף התחthon של המתחמים, אך נכון הישנות העבירות בשני האישומים הראשונים, המניע שבביצוע העבירות בפעם השנייה, אין מקום לחרוג, לקולה, מהמתחם.

ביחס לממן ציין ב"כ המאשימה, כי הוא לוקח אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות, נטה למזער מחלקו והצביע על הבעייתיות העולה, לגבי מתקיר שירות המבחן ובכלל זה - על הנורמות והערכות השילליים עם

הוא מזדהה, תוך שהוא מדגיש, כי לגבי מתן נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית.

כמו כן, ביקש ב"כ המשימה להשיט על כל הנאים מסרים מותנים ארוכים ומשמעותיים, שהא בהם כדי להרטיעם מביצוע עבירות בעתיד וכן לחייבם בתשלום פיצוי למתלוננים - הן לשומר שנפגע והן למתלוון שביתו נפגע.

ראיות לעונש וטיעוני הסגנורים לעונש

ראיות עדן לעונש:

.42 מטעם עדן העידו שלושה עדדים.

מר יהונתן אורון, היה מנהל תיקון ברנקו וייס בחדרה, עד לפניו שנה ולימד את עדן במשך 3 שנים, אזרחות, תושב"ע והכנה לשירות משמעותי בצבא.

לדבריו, מדובר בבית ספר קטן והוא מכיר את עדן מצוין, כנער נבון, בעל כישורים חברתיים מדהימים, נער שיודע להציג מטרות ולהגיע אליהם. עדן הוביל את נבחרת הcadrogel של בית הספר במשך 3 שנים. לפני שבוע עדן ניגש לבחינת בגרות, אחת מתוך השלוש שיחסורתו לו והוא גם עובד. העד הביע בטחון בכך שלעדן עתיד חיובי ושהוא מסוגל למשמש זאת. לדבריו, הוא מלווה את עדן גם היום, ומ谈起 היכרתוו אותו הוא משוכנע שעדן למד והפנים את הלקח.

כנשאל על ידי ב"כ המשימה אם הוא מכיר את עדן כתיפוס נגרר השיב בחשוב ואמר, ש לדעתו, אחד היעדים שעדן הצביע לעצמו הוא להיות פחות נגרר.

מר מיכאל טolidנו, סבו של עדן, גר בחדרה, סמוך מאוד לביתו של עדן. הוא סיפר שבינו לבין עדן יש קרבה רבה מאוד ושהairoע היה אסון בשלבי המשפחה וגרם להם בושה רבה מאד.

הסביר אמר, בಗילו' לב, כי אם בית המשפט ינаг לפי הדין והחוק, הוא ישלח את עדן לבית הסוהר, אך הוסיף וציין כי אםvrkerha, עדן "ייפול כפרי בשל ידי המוחחים, של בית הסוהר יהיה לו קל להחליק בדרך השנייה שאנו לא רוצים שהוא יגיע אליה". עדן הבטיח לו שהוא לעולם לא יחזור על מעשיו ואמר לו שמר לו שמרוב בושה על מה שעשה כבר אין לו חשך לחוות. לדבריו, עדן מעד מעידה חד פעמי, בغال אנשי רעים שניצלו אותו. הסביר ביקש לחתם לעדן הזדמנויות להtagais לגולני ולעלות על דרך השיקום.

מר אייל טolidno, אביו של עדן, עובד כפקח איות הסביבה בחדרה. לדבריו, משפחתם מוכרת ומאוד מכובדת בחדרה, רובם לבושים מדים, משפחה אשר איננה מזוויתת ואיננה נבלהת מקשימים. האב ציין, שהוא הוכה בהלם ובושה על מעשיו של עדן והוא איננו מבן אויר ומדוע הדברים קרו. עם זאת, הוא יודע שעדן הבין את ההלכה ולא יחזור על אותם מעשים. עוד ציין, שבזמן מעצר הבית עדן השלים בჩינת בגרות אחת ורישון נהיגה.

טייעוני עדן לעונש -

43. לעניין מתחם העונש ההולם את העבירות של זריקת בקבוקי התבערה, ציין הסנגור, כי הבקבוק נזרק לעבר גדר בטון ללא כוונה לפגוע באדם או לגרום נזק. לדבריו, עדן לא היה מניע או סכטור, והוא לא ידע על סכטור כלשהו.

בעניין עבירת הסמים, ציין הסנגור כי, האירוע התרחש במסיבה של ג'לאי 18. עדן לאלקח כסף, הוא לא יזמ את הסחר, לא הביא את הסמים ולא קיבל כל תמורה עבור מכוריהם. לדבריו, התמורה שקיבל עדן הייתה גראס, כדי לעשן.

לשיטת הסנגור הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, לכל העבירות בהן הורשע עדן, הוא 6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירצשו בעבודות שירות. לטענותו, גם אם בית המשפט יקבע כרף תחתון מתחם גבוה יותר, יש לסתות ממנו לקולה, משיקולי שיקום.

הсанגור ציין, כי במקרה של נאשם 2 (אלן ארביב) נקבע רף תחתון של 12 חודשים שזה מתחם הולם שכן, נאשם 2 הוא, מבחןינו, "מחולל העבירות". לטענותו, לאחר שעדן ישב חודשים וחצי במעצר ויש לקוז את תקופת זו מהעונש שייגזר עליו, הגינוי להshit עליו עונש מאסר בן 6 חודשים, אשר ירצה בעבודות שירות.

44. לעניין הנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה, טען הסנגור כי, יש להתחשב בגילו הצעיר של עדן. בעת ביצוע העבירות היה עדן על סף הקטינות - בן 18 ושלושה חודשים בלבד, כך שהמתירה הראשונה צריכה להיות שיקום. לדבריו, עדן לא היה "בשל". אין לו דפוסים עבריניים והגורם לביצוע העבירות על ידו היה רגשי, כפי שעולה מהתסקרי.

לטענותו, בזמן שלפני גיוסו לצה"ל, התחבר עדן עם גורמים בעיתאים (הנאשמים האחרים), אשר ארחו אותו יפה במסיבות לטור הלילה, עם אלכוהול ואוכל ועדן רצה להיות "מקובל" באותה חברה. לאחר מכן, כך נטען, הצעירים הציבו בפניהם דרישות בעקבות "טובות הנהאה" שקיבלו מהם, והוא הרגיש שעליו "לשלם חוב צרצה", עברו כל מה שקיבול.

הсанגור הדגיש את עברו הנקי של עדן, את העובדה שהוא גדל במשפחה נורמטיבית, שומרת חוק ושאיפותו הן

נורמטיביות. עדן היה אמור להתגיים ליחידה קרבית בצה"ל, אך עקב הגשת כתוב האישום תאריך הגיוס נדחה.

עוד ביקש להביא בחשבון לקולה, את הودאותו של עדן, על החרטה העולה ממנה ועל החיסכון הרב בזמן ובמשאבים, הנובעים מכך.

45. צוין כי, שירות המבחן מלאוה את עדן תקופה ארוכה. הוא נמצא בקבוצה טיפולית, בדיקות השtan, שנtan, נמצא נקיות ויש להעדיף, לגבי, הליך שיקומי וחזרה לחימם נורמטיביים.

עדן:

עדן אמר שהוא מצטרע מאד על מעשיו, מבין את החומרה שבhem והוסיף, שלאvrו חינכו אותו. לדבריו, הוא עשה את המעשים בחוסר מחשבה, זו הייתה מעידה חד פעםית והוא בטוח שהוא לא יקרה שוב. הוא רוצה לחזור למסלול חיים רגילים ולצמוח. עדן הביע צער וחרטה "גדולה ושלמה" ואמר שהוא מתכוון "להפוך לעולמות", כדי שהצבא יגיס אותו. הוא היה ילודתי ועשה מעשה ילודתי, אבל הוא התבגר בהליך המעצר ולא יגרר יותר אחרים.

ראיות אופק לעונש:

матעם אופק הוגש: 47

מכتب מטעם גב' טובי רמן, מנהה דרך כלים מטפוריים (ג/1), על פי אופק החל לשתתף במפגשים. הכותבת מצינת, כי אין לה ספק שאופק עבר תהליך של שינוי ושחבותו לכלא "יצור משקע שהיה קשה להתאושש ממנו" וכי לאופק רצון לשתנות.

שני מכתבים מגימנסיה חדרה, תיקון למדעים ולאומניות (ג/2 ו- ג/3) המצינים, בין היתר, שאופק למד שם 3 שנים, התמיד בהגעתו לבית הספר וניגש לחלק מבחינות הבגרות. הוא היה תלמיד חיובי, חברותי ונעים, יצר יחסים תקינים עם צוות המורים והנהלה, כיבד את חוקי בית הספר ולא היו לו אירועי משמעות.

48. מטעם אופק העיד אביו, מר אשתר רענן, אשר העיד, שהוא בעל חברת אמבולנסים בחדרה, המעסיקה 40 עובדים. המשפחה נורמטיבית ולאופק אח גדול ממנו בתשעה חודשים, משרתת בצבא כחיל קרב.

האב סיפר שבחודש يول', סמוך לאיורים, עדן ואחיו עבדו עמו בכפר המזיקה של קוקה קולה, שם הפעילו מרפאה גדולה. הוא היה בהלם מוחלט ואני יכול להבין מה קרה. ההסבר שלו למעורבותו של אופק במעשיים הוא, שהדבר קרה בגלל שדחו לאופק את הגיוס מחדש מאי לחודש נובמבר והוא התאחד לגורמים שליליים שהשפיעו עליו. "ביצעו לו מחתף ליד", קלשונו.

.49. הסגנון ציין, תחילה, כי אופק עומד לדין על אירועים מאוגוסט 2015 וכי הוא לוקח אחריות על מעשי.

הוא הפנה להחלטת כב' השופט לפישע מיום 15.10.26 עמ' 28 פסקה שנייה והגיש את הפרוטוקול, שם רשום כי הנאשם הוא אחורי הדרג המבצע. מכך יש ללמידה, לטענתו הסגנון, כי אנשים אחרים, עבריים, "השתמשו בו", דבר הבא לידי ביטוי גם באישום השני, לפיו המעשים שם בוצעו ביוזמתו של מתן.

הסגנון הדגיש את גלו' הצעיר של אופק וטען, כי על אף שהוא בגין, "בראש" הוא עדין ולד. הוא הודה בהזדמנות הראשונה, תוך לקיחת אחריות והביע חרטה מאד כנה. בחקרתו הוא סיפר על השתלשלות העניינים ומעורבותם של האחרים ולולא זאת יתכן שכל הפרשה לא הייתה נפתרת והאחרים לא היו מובאים לדין.

לדבריו, מהתסaurus ניתן ללמידה העבריות הוא הליך הגירושין של הוינו, ו"התרופות רגשית" שחלה בין ההורים לבין אופק, אשר חיפש מענה לצרכי הרגשיים במקומות אחרים. אופק התאחד ל"חברה שלoit" וחיבור זה היה הרסני.

כן Natürlich, כי ביצוע העבריות אין תחכם, הנאים לא באו "רעולי פנים, עם כפפות", ועודבור, למעשה, ביצועILDOTI.

לדבריו, אופקלקח אחריות למשאי, הוא מביע אמפתיה כלפי הקורבן, ורוצה להביע חרטה בפניו. בנוסף, כפי שעולה מהתסaurus, רמת הסיכון להישנות העבריות היא נמוכה וכיום, בעקבות התהלהך שהוא עבר, הסיכוי שהוא יחזיר לביצוע עבריות נמוך ביותר ויש להימנע משליחתו למסר בפועל.

.50. עוד Natürlich, כי יש להביא בחשבון גם שהוא היה עוצר במשך חודשים וחצי ולאחר מכן במעט בית מלא. בתקופה זו היה בפיקוח שירות המבחן ובער הליך שיקום באופן פרטני. הגיעו נספסת לאופק, היה העובדה שהצבאה פטר אותו מהשירות הצבאי, דבר אשר גدع את חלומו להיות חייל קרב.

הסגנון ביקש מבית המשפט שלא למצות עם אופק את הדיון, לגלו' מידת רחמים לפני ולאמצ את המלצה שירות המבחן.

אופק:

.51. אופק אמר שהוא מצטער על כל מה שעשה, שהוא לא מפיל שום דבר על איש, אלא לוקח אחריות מלאה על כל מה שמייחס לו. לדבריו, זה היה בחוסר מחשבה. הוא יודע שהוא הרס הרבה בחיבים,

במיוחד את הצבא, בו רצה לשרת. לדבריו, הוא מתכוון לערער על אי גיוסו ולבנות הכל כדי להציגו ואם לא יאפשרו לו זאת הוא יבקש לעשות שירות לאומי, כי הוא רוצה לתרום למולדת. אין סיכוי שהוא יחזור למה שהוא. בمعצר הבית ובטיפול שעבר הוא הפיק לקחים ולעולם הוא לא יוכל בדרך כזו.

ראיות מתן לעונש

.52. מטעם מתן הגשו:

מכتب המלצה מבית הספר (סומן ג/1), המציין שמתן ניגש לחלק מבחינות הבגרות ו עבר אותן בהצלחה וכן, שזמן לימודיו הוא כיבד את צוות המורים ואת חבריו, למרות הקשיים שפקדו את משפחתו ופטירת אביו.

מכتب המלצה מטעם חזזה יחזקאלי, סגנית ראש העיר חדרה (סומן ג/2), בו מצינית את עזרתו הרבה של מתן בשליחות ציבורית ובעומתת "אהבת רחמים", המענייקה לו - 120 משפחות אוכל וצד אלמנטרי מדי שבוע. במכتب מתואר גם מצבה הסוציאאכונומי של המשפחה וمبוקש לאפשר לו לבצע עבודות שירות באחת העמותות המعنיקות שירות לתושבי חדרה.

צ' גיוס (סומן ג/3).

בנוסף, מטעם מתן העיר דודו, מר יוסי ענוןנו, הנשי לדודתו, אצלם שהוא מתן במעצר בית.

מר ענוןנו סיפר, שהוא "נפל" בזמןו לסם ושהמדינה לא הושיטה עזרה לנפגעי סמים, אף כי יום הוא נקי מסמים, כבר 15 שנה. הוא טיפל בנזoor במצוקה ולדבריו, הוא יכול לעזור למתן, לקחת אותו תחת חסותו, שיגורו אליו יצא לעבוד עמו בקבליות בניין. העד אמר, שאם מתן ישלח לבית הסוהר, הוא רק יצא יותר גרווע וצער למתן ציאנס.

טייעוני מתן לעונש -

.53. סגנורו של מתן הגיעטי עיונים בכתב (סומנו ג/4) וכן הוסיף דברים בעל-פה.

לטענתו, זכאי מתן להקלת בעונשו בשל קיומה של "הגנה מן הצדק". הגנה זו קמה, לשיטתו, מכך שהמאשימה בחירה להציג את מתן כמי שחומרת התנהגותו עולה על חומרת התנהגות הנאשמים האחרים, זאת - חרף העובדה שלא נמצא ראיות מוצקות על מנת לבסס עמדה זו.

הסגנור הוסיף וטען, כי הפרדת הדיון בעניינו של מתן מעוניינים של שאר הנאשמים, נעשתה על מנת "להשחרר את פניו" ללא כל בסיס ראוי.

.54. לגופם של דברים טען הסגנור, כי חלקו של מתן הוא הקטן ביותר במעשים. אחיו (אל) הוא הדמות הדומיננטית באירוע, ותולדות הסכוסר של המתلون קשורות אליו ולא למתן.

עוד טען, כי בעניין עבירות זריקת בקבוקי התבערה, חלקו של מתן קטן ביחס לנאים האחרים. מתן היה שותף לפחות רק לאישום הראשון וכל שהוא עשה היה לנוכח ברכב, כאשר אחר זרך את בקבוק התבערה וכי באישום השני היה מתן קשור רק לשלב התכנון. דבר זה מלמד, לשיטתו, על כך שמתן פחד מביצוע העבירות. בהמשך טען הסגנור, כי הנאים העומדים בפני בית משפט זה, הוציאו לפועל תכנית שנרקמה על ידי אחרים. כן Natürlich, כי מתן הושפע מأخو אלי.

הסגנור הדגיש, כי לא נגרם נזק, למעט פגיעה מינoriaת במאבטחה.

.55. לעניין האישום השלישי, טען הסגנור, כי מכירת הסמים לסוכן משטרתי מנעה את "זילגט" הסם.

לדבריו, מדובר בסמך מהסוג הנמור ביותר מבחינת המדרג של הפקודה ובמכירות שבוצעו בהיקפים קטנים ובנסיבות חברותיות.

.56. Natürlich, כי שני האישומים הראשונים אירע אחד בשל זהות השותפים והמתلونנים ואילו האישום השלישי מהו איירע נפרד. בשקלול כל האישומים יחדיו מדובר, לטעת הסגנור, במתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשים שירות ועד 14 חודשים מאסר.

.57. לעניין הנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה טען הסגנור, כי יש להתחשב בגלוי הצעיר של מתן, אשר בעת ביצוע העבירה היה בגין צערו ואיישותו טרם הבשילה, כך שהعبירות נעשו ללא מחשבה عمוקה ורצינית ומבליל להתחשב בתוצאות המעשים.

הסגנור ביקש להביא בחשבון גם את עברו הנקוי ואת הודהתו אשר הביאה לחיסכון רב בזמן שיפוטו ובמשפטים.

הסגנור הפנה לפסקת בית המשפט העליון בעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני שם נקבע שיש להתחשב, לעניין העונש, למי ששאה בחולפת מעצר המרוחקת ממרכז ח'יו, בציינו, כי שאר הנאים שוחררו בתנאים מקרים יותר. עוד ציין, את האבל על מות אביו, בו היה שרי מתן.

.58. לעניין עבירות הסמים טען הסגנור, כי מתן התפתחה לנסوت להשיג "כספי קל", בנסיבות חברותיות למורת שהרוווח, כמפורט בכתב האישום Zusum ביותר.

הוא ציין את הפגיעה הקשה במתן אשר, לדבריו, ציפה שנים רבות לגיאס ונותרו לו יחידות בודדות להשלמת תעוזת בגרות מלאה ואילו כעת יאלץ לשאת בתוצאות מעשי ולא יוכל למשש את הפוטנציאלי הגלום בו. כמו כן, החתמת עברו הפלילי תקשה על מתן למצוא עבודה הולמת.

כן Natürlich, כי העונש יפגע גם במשפחה, באמו ובשני אחיו, מכך שעד למעצמו הוא סיעם בגידול אחיו ואילו כעת אמו מגדלת אותם לבדה.

מתן -

59. מתן אמר שהוא מצטער, שהוא "מבין שקרה פה מהهو לא בסדר" והוא לוקח אחריות מלאה על כל מעשי ומוקוה שהוא לא יקרה שוב. אביו נפטר כשהוא היה בן 17 וחצי. אחיו הגדולים היו בבתי סוהר וגורחקים מהבית והוא עצמו גר אצל סבתו וחיו "עברית טלית מסויימת".

דין וגזרת הדין

מתחם העונש ההולם -

60. אף אני סבורה, שיש לראות בשני האישומים הראשונים, איירוע אחד. מדובר במעשים שנעשו בסמיות זמן ובעור אותה מטרה ולמענה - קיים קשר הדוק ביניהם, שכן המעשים שבאיםו השני נעשו לאחר שאלן נעצר בחשד למעורבות באישום הראשון ועל מנת להסיר ממנה כל חשד.

אישומים אלה, המתיחסים לבקבוק התבערה, הם האישומים החמורים ביותר, בהם הורשו הנאים שבפני.

העריכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות אלה, הם שלומנו ובתחומו של הציבור, הערך של שמירת שלמות הגוף והקניין והפגיעה בערכיהם אלה היא, אכן רבה. בקבוקי תבערה הם חומר נפץ, אשר עלול לגרום נזקי גוף חמורים וrisk למזהם של הנאים נגרמו לשומר שהיה במקום, פגיעות קלות בלבד, מרסיסי זוכיות.

المعשים, שני האישומים, נעשו לאחר תכנון מפורט, בו לכל אחד מהנאים היה תפקיד. הנאים גם ביצעו מעשי הכהנה, לקרהת השלכת בקבוק התבערה. במקרה המתואר באישום הראשון, הם הכנו מספר בקבוקי תבערה וערכו ניסוי מוקדם, על ידי הדלקתם והשלכתם בשטח פתוח. לאחר מכן, הצתידו בקבוק זוכיות נוספת, נסעו לתחנת דלק, שם מילאו דלק בקבוק ויצרו בקבוק תבערה נוספת, אותו השילכו על קיר ביתו של המתלוון.

61. יכולם היו הנאים להפסיק את מעורבותם בביצוע העבירות, בכל שלב ושלב של המעשים

המתוארים על ידם בשני האישומים הראשוניים. במיוחד יכולם היו לסרב להצעתו של מתן לשוב ולהשליך בקבוק תבערה לעבר בית המתלוון והעובדת שלא עשו כן, למורת שאליהם נעצר ולמעשה - עשו זאת על מנת לנסות ולמלט את אליו מהחקירה ומהמעצר, מהוות נסיבה ממשמעותי לחומרה.

העובדת שעלה אף מעצרו של אליו הצביע בפני הנאשמים את החומרה הרבה אשר שבממשיהם, הם לא נרתעו מביצוע המעשים שבפרט האישום השני - מלחזר וליעזר בקבוק תבערה נוספת נוסף ולהשליכו לעבר בית המתלוון. חומרה יתרה יש לראות בכך, שהם ביצעו את המעשים המתוארים בפרט האישום השני, על מנת להסיר את החשדות מלאי ולהביא לשחרורו מעוצר. הפעם פגע הבקבוק בשלט שהוא מוצב ברחוב, נפל על הכביש, התלך ונכבה ולא נגרם כל נזק גוף, אך, כאמור, פוטנציאלי הנזק הוא רב וחמור.

אף אני סבורה, שאין מקום לאבחן בין חלקייהם של הנאשמים בביצוע העבירות שבשני פרטיו האישום הראשוניים. אולם, במקורה המתואר באישום השני, מתן לא נסע עם עדן ואופק על מנת להשליך את בקבוק התבערה לעבר ביתו של המתלוון, אך כל האירוע היה ביוזמתו ועל מנת להסיר את החשד מאחיו שנעצר. סבורה אני שהעובדת שמתן לא נסע עם שני האחרים, אינה מפחיתה מחומרת מעשיו, ביחס לאחרים. מסכימה אני עם טיעונו של ב"כ המאשימה, לפיו עובדה זו מעידה דזוקא על תחוכם, בהיות מתן אחיו של אליו, שנעצר בגין האישום הראשון ובהתאם המטרה של השלכת בקבוק נוסף, כמתואר באישום השני.

62. מדיניות הענישה בעבירות מסווג זה היא חמירה והכל הוא אסור בפועל. ראו: ע"פ 262/06 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2006), אליו הפנה ב"כ המאשימה. ראו גם ע"פ 7887/12 מאיר שאול נ' מדינת ישראל (24.4.2013). אציין, כי המאשימה הפניטה גם לפסיקה בה בוצעו המעשים על רקע אידיאולוגי, אשר אינה הולמת את עניינו.

בנוסף, חלק מהפסיקה אליה הפניטה המאשימה מתיחס למקרי הוצאה חמורות יותר. למשל - למקרים בהם כל הרכב שהוציאו באמצעות בקבוק תבערה נשרפו כליל, מקרים בהם נאשמים הורשו בעבירות חמורות נוספת ועוד.

63. הסוגרים הפנו לפסיקה רבה, ממנה עולה, כי מתחם הענישה איננו אחיד וכי כל מקירה נשקל לנסיבותיו ואף קיימים מקרים בהם נגזרים בשל עבירות הוצאה, עונשי אסור לריצוי בעבודות שירות.

הסוגרים הפנו אל מספר גזר דין שניינו בעבירות הוצאה והוטלו בהם עונשי אסור לביצוע בעבודות שירות. עיון בפסק דין אלה מעלה, כי בכל מקרה הפנו בתיהם המשפט אל הכלל לפיו יש לגוזר, בעבירות אלה, עונשי אסור בפועל, אך ציינו שמדובר במקרה מיוחד (ואכן - מדובר, בפסק דין אלה, במקרים מיוחדים). כך בע"פ 8373/11 סרגיי פושקריבוב (23.7.2012), לגבי יש לציין, כי היה מדובר, שם, בנאים שנקבעו לגביו, שקיים קשר בין מחלת דו-קוטבית ממנו סבל ובין ביצוע המעשים, כך בע"פ 8501/09ABI בוכרע נ' מדינת ישראל

(10.8.2010), בע"פ 7555/14 פלוני נ' מדינת ישראל (10.6.2015), אשר גם בו היה מדובר במקרה מיוחד ועד.

עוד הכנו הסוגרים לגזר דין שניתנו בביב"ש זה (על ידי מותבים אחרים) וביניהם - ת"פ (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' טקלה מלקו (17.9.2013), שם היה מדובר במקרה אחד של השלתה בקבוק תבערה לעבר תחנת משטרת, ללא שנגרם נזק ועל הנאשם, שביצע את העבירה לבדו ולא בצוותא, גזרו עבודות שירות. בת"פ (מחוזי חיפה) 5013/12 מדינת ישראל נ' פיטיב (18.12.2013), גזרו בגין "יצור והשלכת בקבוק תבערה, בצוותא, לעבר חברות, בכונה לגרום חבלה חמורה, 6 חודשים עבודות שירות. גם שם היה מדובר באישום אחד ולא נגרם כל נזק. המקרה דן חמור יותר מהמקרים הנ"ל.

בנוסף הכנו הסוגרים לפסקי דין שניתנו משקל של ממש להיות הנאים "בגירים צעירים" - ע"פ 12/7781 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013); ת"פ 36272-01-13-3 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' חסן חיג'אי (19.2.2014).

64. נכון כל האמור לעיל ולאחר שנתי דעתינו גם להסדר הטיעון אליו הגיעו המשימה עם אליו (ולכך שאל הורשע באישום אחד של ייצור בקבוקי תבערה והשלכתם וכן בעבירה של שיבוש הליידי משפט), אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם, לגבי שני האישומים הראשונים, נע בין **22 ל- 48 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים.

65. אשר לעבירות הסמים - לאחר ש核实תי את כלל הנסיבות שפורטו לעיל ואת הפסיכה הנוגגת, סבורה אני שהגביה עבירות הסמים בה הורשע עדן, מתחם העונש ההולם נע בין **6 חודשים מאסר, שיכול השירות בעבודות שירות, לבין 12 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים.

לגבי כלל עבירות הסמים בהן הורשע מתן, מתחם העונש ההולם נע בין **12 ל- 20 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים.

גזרת הדין לגבי כל אחד מהנאשמים -

כללי -

66. על פי סעיף **40ג(ב)** לחוק העונשין, כאשר מדובר ביוטר מאירוע אחד ונקבעים מתחמי עונשה נפרדים, רשאי בהחלט **"לגזר עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים"**. במקרה זה, סבורה אני שיש לגזר עונש אחד כולל, לגבי האירועים כולם - כל נאשם, לפי האירועים בהם נטל חלק.

abajoir, כי בגזרת הדיון של שלושת הנאשמים (כמו גם בקביעת המתחם), הבאתו בחשבון את הסדר הטיעון לגבי אליו ואת העונש שנגזר עליו וגורתי את עונשם של הנאשמים היום, גם בשים לב לעיקרון של איחדות העונישה, זאת - לאחר שנתי דעתו לאישומים השונים בהם הורשע כל אחד מהנאשמים ולנטיבות הספציפיות הנוגעות אליו.

67. אכן, כי כל אחד מהנאשמים משליך - יותר או פחות - את האחריות לביצוע המעשים על ידו, על הנאשמים האחרים.abajoir כי עובדה זו ושאר האמור להלן, לגבי כל אחד מהנאשמים ובונוסף לכך - ובעיקר - חומרת המעשים המפורטים בשני האישומים הראשונים יותר מכך - החומרה היתירה שיש בכך שהנאשמים ביצעו את המעשים המפורטים באישום השני, על אף שלו נעצר בגין אישום הראשון, בשים לב גם למטרתם שבhalbת התבURAה שבאיושם השני, אינה מאפשרת לטעמי, קבלת המלצות שירות המבחן לגבי עדן ואופק.

68. לא אחת נפסק, כי בהמ"ש אינו מחייב לקבל את המלצת שירות המבחן "אשר כשמה היא 'המליצה' ובית המשפט אינו כبول לה" - ע"פ 12/7781 פלוני נ' מדינת ישראל, (25.6.2013)). שירות המבחן שוקל, בעיקר, את עניינו של הנאשם ואילו על בית המשפט הגוזר את הדיון "להעיר ולשקל מכלול תשלום של שיקולים שעליהם לא אמון שירות המבחן" ראו: ע"פ 15/2028 אכרם ג'וליס ואח' נ' מדינת ישראל (11.5.2016) ופסק הדין הנזכרים שם.

עוד נפסק, כי על אף האינטרס הציבורי הכללי, בשיקומו של מי שביצע עבירות, שיקול השיקום אינו בא להחליף את עיקרון הಹילה ולא בכל מקרה הוא יביא לחריגה לקולו ממתחם העונש שנקבע.

לענין היחס בין שיקולי שיקום לעיקרון הಹילה, ראו דברים שנאמרו בע"פ 13/7240 אדם סברט נ' מדינת ישראל (18.5.2014):

"אשר לשיקולי השיקום ולהמלצת שירות המבחן, ככל שהוא על בית המשפט בובאו לגזר את העונש לבחון שיקולי שיקום, במיוחד כאשר מדובר בנאשם צעיר הנמצא בתהילך של עיצוב חייו המבוגרים. מהערכותו של שירות המבחן, עולה כי המערער מעוניין באמות ובתמים לבצע שינוי של ממש באורח חייו, להשתלב במסגרת טיפולית ולסגל לעצמו דרך חיים נורמטיבית, וכן כי שיקולים מנהליים מעכבים את דרכו להשתלב במסגרת טיפולית במהלך מסרו. אכן, יש אינטרס ציבורי חשוב בכך מיטבי של תהליך השיקום, שכן הציבור כולו יצא נשכר. יחד עם זאת, שיקול השיקום אינו בא להחליף את עיקרון הಹילה ולא בכל מקרה הוא יביא לחריגה לקולו ממתחם העונש שנקבע (ראו: ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנוו] פסקה 12 (3.4.2014))."

וכעת - במקרה הפרטני של כל אחד מהנאשמים.

69. אזכור, כי עדן הורשע בשני האירועים הנוגעים לבקבוקי התבURAה וכן באירוע של מכירת בולי סם מסוג LSD, ביחד עם מתן. לשני פרטיו האישום הראשונים קבוצתי מתחם עונש הולם, הנע בין 22 ל- 48 חודשים מאסר, לעבירות הסמיים בהן הורשע עדן קבוצתי מתחם עונש הולם, הנע בין 6 חודשים מאסר שיכול שיבוצעו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר.

70. מתסקרים שירות המבחן עליה, שעדן איננו לוקח, אחראיות מלאה ושלימה על מעשיו. מהतסקירות עולה, שהוא משליך חלק מהאחריות על החברים עם התרכוע בעת ביצוע העבירות. ההסבר הנitin על ידו לביצוע העבירות (ראו גם פסקה שנייה בעמ' 3 לתסקירות) לאו הסבר הוא, במיוחד כאשר מדובר במעשים כל כך חמורים. גם בהתייחס לעבירות הסמיים ממעט עדן מחלקן בעבירה ומשליך את רוב רובה של האחריות על מתן.

לקיחת אחראיות לביצוע עבירה ממשמעו, הכרה באחריות המלאה של העבריין לביצועה, כמו שיש לו רצון משלו וערכים משלו, אשר ימנעו ממנו מלבצע מעשים חמורים. הכרה בכך שאתה הוא זה שפעלת כלפי שפעלת, על אף שלמרות פיתויים ונסיבות חיצוניתות שונות, יכולה לבחור לפעול באופן אחר (בהתאם לכך ראו גם את האמור בפסקה חמישית בעמ' 2 לתסקירות). וכן, בדיעבד, הכרה בפגיעה שאחרים נפגעו, או יכול להיפגע, כתוצאה ממעשיך בלבד ומשם שותף לעבירה, עםם חברת לביצוע המעשה הפלילי, וכך גם למשמעיהם אתה אחראי.

בתסקירות שירות המבחן לא מצאתי אצל עדן לקיחת אחראיות כזו. ההיפך הוא הנכון. מהאמור בתסקירות ברור לחלוון, שהוא משליך את בחרותו להתררועה בחברה מתרנית (כהגדרת קצינת המבחן), על גורמים חיצוניים (שכלל אינם מצדיקים זאת) והוא משליך חלק ממשמעותי מהאחריות לביצוע העבירות בהן הורשע, על האחרים.

71. נכון נסיבות העבירות, תכנון והזירה על ביצוע העבירה החמורה, כפי שפורט לעיל, כמו גם נכון כל האמור בתסקירות השירות המבחן, לא אוכל לראות בביצוע העבירות על ידי עדן משום מעידה חד-פעמית.

72. ל可行ה התחשבותי בהודאותו של עדן במיחס לו בכתב האישום המתוקן, הודה שיש לראות בה חריטה ואשר אף חסכה מזמן היקר של בית המשפט. כן התחשבותי בדבריו של עדן בפניו ובחרטה שהביע. התחשבותי גם בהתרומות השירות המבחן (בצד האמור לעיל), לפיה קיימת אצל עדן יכולת לתקוף וציב, להסתגל למסגרות ולהתחבר לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם, אם כי, כאמור לעיל, לא אוכל לתת לכך משקל כה רב, עד כדי קבלת המלצה השירות המבחן.

עוד התחשבותי可行ה, בעברו הנקי של עדן ובಗילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, רק מעט מעל גבול הבגירות, בעובדה שפרט למשמעותו בתיק זה, הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ובפגיעה שיפגע בו עונש מאסר, גם בשל

גילו הצעיר, כמו גם בפגיעה שיפגע העונש במשפחתו, לאחר שהתרשם מהעדים שהעידו מטעמו ומהאמור במסמכים שהוגשו, מטעמו, לעניין העונש.

73. שירות המבחן עמד על הפער בין תפקודו התקין של עדן, בדרך כלל ובין העבירות החמורות בהן הורשע, על התכnon שבנה ועל החזירה על ביצוען, כפי שעולה מהאישום השני.

נתתי דעתך להתרשםות שירות המבחן מהסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידי עדן ומסיכון שיקומו ונתתי דעתך להמלצת שירות המבחן לגוזר עליו מסר שירותה בעבודות שירות, מבחן למשך 18 חודשים ולרצונו של שירות המבחן לבדוק התאמתו של עדן להליך של "צדק מאחה".

כן הבאתី בחשבון את התקופה בה היה עדן עצור בגין זה ואת התקופה בה שהה בתנאי מגבלים.

74. לאחר שנתתי דעתך לכל האמור לעיל, וכאשר שמה אני על כפ' אחת של המازנים את חומרתן הרבה של העבירות, בנסיבותיהן ואת מתחם העונש ההולם שנקבע להן ועל הקפ' השנייה - את כל האמור לעיל לזכותו של עדן ואת כל האמור בתסaurus שירות המבחן, על כל חלקיו, לרבות סיכון השיקום העולים ממנו, לא אוכל, לצערי, לקבל את המלצות שירות המבחן.

עם זאת, בהתחשב בכל השיקולים לקולה, כפי שפורטו לעיל ובסיכון שיקומו של עדן, מוצאת אני לנכון, בשל שיקולי שיקום, לחזור לקולה ממתחם העונש ההולם ולגוזר על עדן עונש מסר שיענה, מצד אחד (אם כי במידה מופחתת) על עיקרון ההלימה, ומצד שני - ואפשר לעדן לראות אור בקצתה ההילך יותר לו תקווה ואפשרות לשיקום, הן במסגרת מסרו והן לאחר שישחרר מהמסר.

75. לפיך, אני גוזרת על עדן את העונשים כדלקמן:

א. מסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי הימים בהם היה עצור בגין תיק זה - מיום 15.8.22 ועד 15.10.20.

ב. מסר על תנאי למשך 12 חודשים וה坦אי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמסר הנ"ל, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בשני האישומים הראשונים.

ג. מסר על תנאי למשך 7 חודשים וה坦אי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמסר הנ"ל, עבירת סמים מסווג פשע.

ד. על פי סעיף 37א(א), אני פוסלת את עדן מלקלל ו/או מלחזיק רישיון נהיגה למשך שנה

מהוים.

ה. אני מחייבת את עדן לשלם למטלון, יורם עמרם וכן לשומר ר ט, פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהם (סה"כ 4,000 ₪).

הפיצוי ישולם עד לא יותר מיום 1.8.16.

גזר דין של אופק

76. אזכור, כי אופק הורשע בשני האירועים הנוגעים לבקבוק התבערה בלבד וכי לשני פרטיו אישום אלה קבועתי מתחם עונש הולם, הנע בין 22 ל- 48 חודשים מאסר.

77. גם אופק, כפי העולה ממסקיר שירות המבחן, אינו לוקח אחריות מלאה ושלימה על מעשיו וגם את הסברו לכך שהוא בחר להתרועע עם גורמים מסוימים, אשר ידע כי חלקם מעורבים במעשים עבריניים ובחר לבצע את העבירות (ראו פסקה שנייה בעמ' 4 למסקירה), רחוק מלהיות הסבר, בוודאי נוכח חומרת המעשים. עדן גם סירב לבקשת שירות המבחן לחתם בדיקות שتن.

הדברים שנאמרו על ידי לעניין לקיחת אחריות, בעניינו של עדן (פסקה שנייה בסעיף 67 לעיל), טובים ויפים הם גם בעניינו של אופק.

78. ל淮南ה התחשבותי בהזדאתו של אופק במיחס לו בכתב האישום המתוקן, הודהה שיש לראות בה חרטה ואף חסכה מזמן היקר של בית המשפט. כן התחשבותי בחרטה שהביע אופק ובדבורי בפניו ואביא בחשבונו גם את התרשומות שירות המבחן בדבר סיכון השיקום של אופק ואת הנימוקים להעדפת השיקול השיקומי, במקרה שלו.

עוד התחשבותי淮南ה, בעברו הנקי של אופק ובಗלו הצעיר בעת ביצוע העבירה, רק מעט מעל גבול הבגירות, בעובדה שפרט למעטרו בתיק זה, הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ובפגיעה שיפגע בו עונש מאסר, גם בשל גילו הצעיר, כמו גם בפגיעה שיפגע העונש במשפטתו, לאחר שנתתי דעתி לעדות אביו בפניו ולמסמכים שהוגשו, מטעמו, לעניין העונש.

כן הבאתי בחשבון את התקופה בה היה אופק עצור בתיק זה ואת התקופה בה שהה בתנאי מגבלים.

79. שירות המבחן עמד על הפער בין תפקודו התקין של אופק, בדרך כלל ובין העבירות החמורות בהן הורשע, על התכnon שבנה ועל החזרה על ביצוען, כפי שעולה מהאישום השני.

נתתי דעתி להתרשות שירות המבחן מיכלותו של אופק להטמוד מול אחרים, להערכת שירות המבחן את הסיכון שאופק יחזיר לבצע עבירות ואת הערכתו בדבר סיכוי שיקומו של אופק. נתתי דעתி להמלצת שירות המבחן לגוזר עליו מסר שירותה בעבודות שירות, מבחן למשך 18 חודשים ולרצונו של שירות המבחן לבדוק התאמתו של אופק להליר של "צדק מאחה".

.80. עם זאת, התחשבתי לקולה בכך שאופק שיתף פעולה עם גורמי החוקירה, והודה מיד במיוחס לו וקשר את המעורבים האחרים ובכך סייע בהבאת כל הנאים לדין.

עם זאת, גם בענייננו של אופק, לאחר שנטתי דעתி לכל האמור לעיל, וכאשר שמה אני על כף אחת של המאזינים את חומרתן הרבה של העבירות, בנסיבותיה ואת מתחם העונש ההולם שנקבע להן ועל הcpf השנייה - את כל האמור לגבי אופק, בתסaurus שירות המבחן, על כל חלקיו ואת סיכוי השיקום העולים ממנו, גם לגבי אופק לא אוכל, לצערי, לקבל את המלצות שירות המבחן.

עם זאת, בהתחשב בכל השיקולים לקולה, כפי שפורטו לעיל, מוצאת אני לנכון, בשל שיקולי שיקום, לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ולגוזר על אופק עונש מסר שענה, מצד אחד (אם כי במידה מופחתת) על עיקרון ההלימה, ומצד שני - ואפשר לאופק לראות או רkaza ההליך יותר לו תקווה ואפשרות לשיקום, הן במסגרת מסרו והן לאחר שישחרר מהמסר.

.81. לפיכך, אני גוזרת על אופק את העונשים כדלקמן:

א. מסר בפועל למשך 9 חודשים, בגין הימים בהם היה עוצר בגין תיק זה - מיום 19.8.15 ועד ליום 26.10.15.

ב. מסר על תנאי למשך 12 חודשים וה坦אי הוא, שלא עברו בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמסר הנ"ל, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בשני האישומים הראשונים.

ג. מסר על תנאי למשך 7 חודשים וה坦אי הוא, שלא עברו בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמסר הנ"ל, עבירת סמים מסווג פשע.

ד. על פי סעיף 27א(א), אני פוסלת את אופק מלקביל ו/או מלחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מהיום.

. אני מחייבת את אופק לשולם למטלון, יורם עמרם וכן לשומר ר ט, פיצוי בסך 2,000 ל' לכל אחד מהם (סה"כ 4,000 ל').

1.8.16 הפizio ישולם עד לא יותר מיום 16.8.1.

גזר דין של מתן

.82. אזכיר, כי מתן הורשע בשני האירועים הנוגעים לבקבוקי התבURAה, באירוע של מכירת בולי סם מסוג LSD, בלבד עם עדן וכן באירועים של מכירת חשיש וקנבס. שני פרטיו האישום הראשונים קבעתי מתוך עונש הולם, הנע בין 22 ל- 48 חודשים מאסר ולבירות הסמים בהן הורשע מתן קבעתי מתוך עונש הולם, הנע בין 12 ל- 20 חודשים מאסר.

.83. מתן בן 19 שנים. מתקיר שירות המבחן עולה, כאמור, שמתן נוטה למזער מחלקו במעשים ומשילר את הסכוס עם המטלון ואת עיקר האחריות לביצוע העבירות, על האחרים. גם את עבירות הסמים שביצע, הוא משילר אל אחר - על עדן וטוען שהוא נגרר אחריו עדן, זאת - על אף שעלה פ' עובדות כתוב האישום, הוא הורשע בסחר בסמים (חשיש וקנבס) במהלך תקופה של כחצי שנה לפניהם ארוע הסחר הבודד אותו הוא ועדן ביצעו יחדיו.

שירות המבחן התרשם, שמתן אינו לוקח אחריות מלאה לביצוע העבירות על ידו ושזהו מזער את חלקו במעשים ומשילר את עיקר האחריות על שלושת הנאשמים האחרים. כאמור, נוכח התרשומות שירות המבחן ממנתן ומסוכיו שיקומו, המליץ שירות המבחן להטיל עליו ענישה קונקרטית ומוחשית ולהמליץ לשב"ס לבחון את צרכי הטיפולים.

.84. לא מצאתи כל פסול בהנהלות המאשינה ולא מצאתи שקמה למתן הגנה מן הצדק, נתען על ידי הסגנו.

גם לגבי מתן, לא ניתן לראות בעבירות שביצע מעידה חד פעמית. לא לגבי שני האישומים הראשונים (מהסיבות שפורטו לגבי האחרים) ואף לא לגבי עבירות הסמים. מכירה של סמים בהזדמנויות שונות, במקומות שונים, לאנשים שונים, במהלך תקופה של כחצי שנה, אינה מעידה חד פעמית. מעובדות כתוב האישום עולה, שפרט למקורה של הסחר עם עדן, שאר המכירות לא בוצעו "בנסיבות חברותיות", קטעתה הסגנו.

.85. ל科尔 התחשבתי בהודאותו של מתן במיחסו לו בכתב האישום המתוקן, והודאה שיש לראות בה חרטה ואף חסכה מזמן היקר של בית המשפט. כן התחשבתי בחרטה שהביע מתן, בדבריו בפני.

עוד התחשבתי לכולה, בעברו הנקו של מתן ובגלו הצעיר בעת ביצוע העבירה, בעובדה שפרט למעצרו בתיק זה, הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ובפגיעה שיפגע בו עונש מאסר, גם בשל גילו הצעיר, כמו גם בפגיעה שיפגע העונש במשפטו, לאחר שהתרשם מהרצון הכן של דודו לעזר בשיקומו.

הבאתי בחשבון גם את התקופה בה ישב מתן במעצר ואת התקופה בה שהה בתנאים מגבילים, בגין תיק זה.

86. בהתחשב בכל השיקולים לכולה, כפי שפורטו לעיל, מוצאת אני לנכון, לגזר את דין של מתן ברף התיכון של המתחמים שנקבעו על ידי. תוך שקלול בין שני המתחמים - זה ההולם את העבירות שבשני האישומים הראשונים זהה ההולם את עבירות הסמים בהן הורשע מתן. בשום לב לכך וכן לעונש שנגזר על אליו (אל מול העבירות בהן הורשע כל אחד מהם), אני גוזרת על מתן את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים, בגין הימים בהם היה עוצר בגין תיק זה - מיום 16.8.15 ועד ליום 24.11.15.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים וה廷אי הוא, שלא עבר בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר הנ"ל, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בשני האישומים הראשונים /או כל עבירה סמים מסוג פשוט.

ג. על פי סעיף 37א(א), אני פוסלת את מתן מלקבט /או מלחזיק רישיון נהיגה למשך שנה. הפשילה תחול ביום גמר ריצוי עונש המאסר שנגזר על מתן בגין תיק זה.

ד. אני מורה על חילוט, לטובת המדינה, של הסך של 3,000 ₪ שנתפס בחזקתו של מתן, עם מעצרו.

ה. אני מחייבת את מתן לשלם למטלון, יורם עמרם וכן לשומר ר ט, פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהם (סה"כ 4,000 ₪).

הפייצויים ישולמו ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/10/2017 ובכל 1 לכל חודש שלآخر מכן.

87. למען הסך ספק יובהר, כי החיוב בפייצויים שהושת על כל אחד מהנאשמים בתיק זה (כולל אליו), הוא חיוב נפרד ולא ביחד ויחוד.

88. אני מורה על חילוט הסמים שנתפסו בתיק זה לטובת המדינה ועל השמדתם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' סיון תשע"ו, 13 יוני 2016, בנסיבות הצדדים.